

ACC. N:R M. 9286:1-35

Landskap: Småland Upptecknat av: Iren Rydström
Härad: Östbo Adress: Brodalen
Socken: Hånger Berättat av: Josefina Pettersson
Uppteckningsår: 1943 Född år 1876 i Dammis socken

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Gamla sång- och danslekar. s. 1-35

(H. 6. 2.)

ACC. N:R M. 9286:1.

Gamla sånglekar.

Jag gick mig ut all jago.

Jag gick mig ut all jago
med lössa och grislaler smid,
all skjuta mig smid duvor,
som jag så ofta såg.
Halallalla, halallalla, halallalla,
halallalla, halallalla, halallalla.
All skjuta mig smid duvor,
som jag så ofta såg.

Jag bläta i min gräsa,
så kom en liten lura fram.
Som kalle Anna-Lisa.
Ja log'na i min famn.
Halallalla etc.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1.

ACC. NR M. 9286:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

hur hells Anna-Lisa.
Ja lag'na i min famn.

2.

Jag säger ej fäst mamma,
när jag ut till min vän ska gå,
fäst hon har gjort det samma
i sina unga år.

Tralallalla, etc.

Där hon har gjort det samma
i sina unga år.

Dansades som nu ringdans. Pärre omfamnade
varandra och dansade friskt åt det nya Låset, sedan
åt det andra.

ACC. N:R M. 9286:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Jag gick mej ut en afton.

3.

Jag gick mej ut en afton
sti en lund så grön, grön, grön.

Jag gick mej ut en afton
uti en lund så grön.

Där mötte jag en jätte (flicka)
så fager och så skön, skön, skön.

Där mötte mig en flicka (jätte)
så fager och så skön.

Hon lovade mej sitt hjärta,
hon lovade mej sin hand.

Hon lovade mej sitt hjärta,
ja, det lovade hon i bländ,

Vi knöts, vi knöts

ACC. N:R M. 9286:4.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

fädersliga hand, hand, hand.
Vi knöta, vi knöta
fädersliga hand.

Och handen, som vi knöta,
nog inga lösa kan.
Och handen som vi knöta
blott döda lösa kan.

Blott alla falska flickor (gossar)
kan lösa dessa hand, hand, hand.
Blott alla falska flickor (gossar)
kan lösa dessa hand.

Adjö, farväl, min kära,
farväl min lilla vän.
Vi påkas, vi fräffas
ke nästa lördagskväll igen.

4.

Vi påkas, vi läffas
te västa lördagskväll.

Ena luns pektes så: Man hade två ringar,
som gick på malsall håll. Flickarna var i den
inre ringen, gossarna i den yttre. När man kom
sitt ordet "skön" i färgta versen, skamlade ringdansen
och gossarna stannade framför sin flicka, kugade
och tog hennes i hand. Sedan förde gossarna handen
sin rikt hjärta, varefter det så fortsattes med
västra handen. Därfter fattade man varandra
händer och dansade runt, under det man sjöng
resten av visan.

ACC. NR M. 9286:6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Blars salen på himmel

^(himmlarvord)
Blars salen på himmel den lyser,
och friska vultut i klara källan.

Det fryser.
Nappa fast den du behagar att nappa.
Efter kommer gästerna med sin
lång svarta kappa.

Han skall oss leda ned sammanliga,
Han skall oss i nöd och sorg sammanliga.
Du ska' heta far, o du ska heta mor,
o du vår lilla nälla priga.

O de är riktigt så se när gästerna kan
dansa.

O se, när han slänger med sina fransar.
Då har dansar far, och här dansar mor,

6.

ACC. N:R M. 9286:7.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

och här dansar präst och piga.

Varje skof sjungs om omedelbart. Då
löd dansen runt en gång, vinkas flickorna till
sig en pojke, som heter "präst", och pojken vin-
kar till sig en flicka, som heter "piga". Sedan
kväböjes präst och "prästen" lägges sina hän-
der på deras huvuden. Sedan dansar alla
fyra i en ring. Lika viken dansar "prästen"
med "pigan" och den "gifta" präst för sig.
Därefter dansar man på det andra hållet en
gång.

7

ACC. N:R M. 9286:8.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Kom, du modige gosse.

Kom, kom, du modige gosse,
på den tid jag håll dig här.
Du gång men aldrig mera,
har jag älskat dig.

Där du har lärt i lura mig,
men se, ja ska skita mig.
Gack, gack, du modige gosse,
jag vill aldrig se dig mer.

Under det man gick runt på gator,
mätte man flickarna, som gick åt det andra hållet.
De tog man dem om livet och dansade runt med
dem i gång. Sedan höllade man med fingret, och
gick till en annan flicka.

S.

ACC. N:R M. 9286:9.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Jungfru, jungfru sällan.

9.

Jungfru, jungfru sällan,
här i karusellen,
som ska gå to kvällen.
Tio för de stora och fem för de små,
Skrynda på, skrynda på,
nu ska karusellen gå.

Dör ha, ha, ha,
för nu går det så bra.
Där Andersson och Pellersson
och Lundström och ja.

Man ställde sig en parke bakom varje flis
och lade händerna på fliskans allas. Så hoppade
man runt i en ring, under det man kischade fält-
ningen och görg nisan.

ACC. N:R M. 9286:10.

Kom, Julia vi gå.

Kom, Julia vi gå.
med stora häckar på.

Kom Julia, kom Julia,
kom Julia vi gå!

Vai heter väl din fästman,
som bor i Lundagård?

Min fästman heter Kalle.

Han bor i Lundagård

Kom Julia vi gå,
med stora häckar på.

Kom Julia, kom Julia,
kom Julia vi gå!

Paru gick med långa och lunga steg. Sen
dansade de om och gjorde hopp ibland.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10.

ACC. N:R M. 9286:11.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Käuer du Lotta?

11

Käuer du Lotta, min vän?

Hon bor i Fiskargränd.

Hon har en vacker liten vän,
kom fäd du dansa med den.

tra la la la la la la la,
tra la la tra la ra la ra
tra la la bij.

Käuer du Lotta min vän,

hon bor i Fiskargränd.

Hon har fått en liten igam.

Kom ska vi dansa, min vän!

Den senaste nimen sjöngs i hemlighet, så att den ej skulle
hört i det allmänna svärsudet i rummet, då det

Lausades. Den hände inte här den ursprungliga
visan utan hade nog tillstått i Senars tid av
pojkarus, så det "gill galel" för någon flicka
och man ville lala, om det för den flicka man
lausade med, men man ändrade snabbt ord,
om det var någon som kunde höra det av de
äldre. Senars sjöng man även:

Lara har fått en liten igen,
Lara har fått en liten igen.
Så kan de gå för dig och, min vän.
Kom fad du lausa igen.

Medan jag vandrar i världen.

13.

Medan jag vandrar i världen så säll,
så länkas jag på dej varudeste kväll.
Och du gåd aldrig ur mitt sinne,
för du är min och jag är din
i alla våra levnadsdagar.

Men du har svikit och bedragit mig,
och jag vill aldrig länka mer på dej.
Men du gåd aldrig ur mitt sinne,
för jag vill du ska bli min
i alla mina levnadsdagar.

Nu är lid att skiljas åt,
annars blir det sorg och gråt.
Och du gåd aldrig ur mitt sinne,
för du är min och jag är din

i alla våra levnadsdagar.

Och mätte jag dej en gång igen,
så fad du love att bli min vän
Och du fad aldrig gå ur mitt sinne,
utan bliva för alltid min,
i alla våra levnadsdagar.

Och medan jag vandrar i världen så säu,
så lästes jag på dej varundaste kväll.
Så gåd du aldrig ur mitt sinne,
så blir du min och jag blir din
i alla våra levnadsdagar.

Udden denna laus, som lausas lika som "Jag gick
mig ut en afton", anlägsnar sig de båda fräd varandra,
och sedan gäller det att i minnet hitta rätt på
den "make" man hade igen.

ACC. NR M. 9286:15.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Når som jag uti julekedsansu gad.

15

Når som ja uti julekedsansu gad,
sjong faderi de ralla.
Ja länkes som så:
nu vän ja kunde få.
Och det länkes fällo alla.

Och när som ja flitkar fitt i min hand,
sjong faderi de ralla.
Ja, länkte så gott:
nu vän har ja fått.
Och så länkte fällo alla.

ACC. N:R M. 9286:16.

Håll Lausev Kal Otto.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

16.

Håll Lausev Kal Otto
med långa ben och med träske.
Och han Lausev fart,
och det luktas lark.
och hij faderen de ralla.

Var nu S. K. "Släng polska" som görs av rätt
gästar S. K. "ballars" från Ballabygd, så de
fjör komurs till Värnans marknad. Detta
gjör man om och om igen, liksom man lednade.

Tringen.

17.

Och flickan går i ringen,
spatterande med jämna steg,
all säk sig en make,
som är så dejlig.
Hej hopp sa sa, faderalla la,
hej, hopp sa sa, faderalla la,
all säk sig en make,
som är så dejlig.

Och gossen går i ringen,
statterande med fugar sin,
oh gossen går i ringen
statterande med sin fru.
Hej hopp sa sa, faderalla la,
hej hopp sa sa, faderalla la,
all säk sig en annan,

som är så dejlig.

Så vandra vi i ringen,
spatserande med jämna steg,
all söka oss en make,
som är så dejlig.

Hj, hoppa nu så, faderella la,
hj, hoppa nu så, faderella la,
all söka oss en make,
som är så dejlig.

Danserna lejdes upp under det de nylige för-
herrarna. Man klappade i händerna mot var-
andra och tog spaksteg. Så fortsatte dansen,
och andra gången lejd herrarna upp.

ACC. N.R. M. 9286/19.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

19.

Jungfru Lansen.

Och hån du skön jungfru,
vill du liada me mej
en dans som skall fröjda
liada mej och dej.

Kom falleralla la, kom falleralla la,
kom falleralla la la la la la la la la.

Ja visst vill jag så gärna i
i muntra dansen gå.

så gladeligt då jag med dej
en dans kan få.

Spring falleralla la etc...

Så sagu han sin kärsta
uli sin stora hand
och dansar med henne

lilla främlings land.
Bort faller alla la etc...

Då sjögs de så många
så många, många små.
Och alla kunde dansa,
och dansade ^(och så) små.

Sjung faller alla la, sjung faller alla la,
sjung faller alla la la la la la la la la la.

Under det man gick i ringen nickade man åt
en flicka och fick henne att nicka på samma
sätt. Huru höjt man sedan upp och dansade
med henne tills hon "fick små barn", d. v. s. de
"örmlingar" flickans dansades runt om i en ring.
Med dem skulle man sedan dansa.

Slättervången21.

När som Östergårn skall slå
sin Löring.

Var för då vara med?

Ä var för inte du

Ä var för inte jag,

Ä var för inte allesammans?

Nij, de för inte du

och det för inte ja,

för då för ingen komma samman!

Man fallade varandras händer och dansade
sunt en gång åt varit håll. Vid de rista skor-
ferna slöt sig ringen igen och inget gick håll
ihop.

Min lilla jante.

Och kom min lilla jante
och dansa med din vän.

Och kom min lilla jante
och dansa med din vän.

Men vill du inte hava mig,
så tager jag nu annan. *Hej.*

För Niets dirks diom dej,
för Niets dirks diom dej

så tager jag nu annan,
som lycker bra om mig.

Ni, jag vill inte hava dej,
du Niets dirks diom dej.

Ni jag vill ha nu annan,
som lycker bra om mig.

Så har jag den jag möter här,

och han skall bli min hjärtans kär,
För Niels dittas diom dej,
för Niels dittas diom dej,
om tyckes bra om ~~me~~ ^{dig}.

På karus bjuder upp direkt från ringen
och så dansar man parvis hand i hand. När
man kommer till "jag vill inte vara dej" så när-
der man ett helt par om. Så står man ihop
sina händer och tar varandra igen sedan man
gått ett steg framåt. Man lyfter flickan allt
eftersom så sägs i versen.

Pellusien och Pellersenskan

24.

Pellersien och Pellersenskan,

Pellersien och Pellersenskan,

Pellersien och sien och senskan.

Lyra ryntar fram och lika många bak,

det tycker jag kan göra samma sak.

Lyra styver hit, och Lyra styver dit,
och det går skot här i lommen.

Fläckarug springa i ring, Pajkarus springa i
en ring utafri. Så fattas man varandes kää
der. Först har man ett litet västet och sedan
ett litet höget. Sist gör man en sväng runt om.

Skära, skära havv.

25.

Skära, skära havv,
nem skall havven lunda?
Det skall allra kärestan,
om jag kan hemse finna.

Jag såg'na i går afton
uti Guds klara mannekro.
När var lär sin, så lär jag min,
så får den sista ingra.

Och det var rätt och det var rätt,
och det var rätt och lagom
allt huna fides i ringen stå,
för ingra ville ta nå'
och ingra ville ta nå'.

Mycket lätlig ringdans.

Ringdans

I sin vackra fläktos i en ring,
vackraste fläktos här om kring,
ibland de fläktos alla.

Fläktarna vända sig om kring,
sökande efter varann sin
ibland de gossar alla.

Vara nu du vara vill,
den som jag räcker handen till,
han har mitt unga hjärta.

Nu kan du vara riktigt gla,
nu har jag fått den ja vill ha,
ibland de gossar alla.

Fläktorna vända sig om under dansen med handklappning.

Mycket långsam ringdans.

27.

Lå går jag här i ringen och ser upp på dej,
Lå räcker jag dej handen och dansar med dej,
I dala i dalaskog, i dala i dalaskog,
i dala i dalaskog, i dala i skog.

Lå går jag här i ringen och läcker på dej,
Lå kommer du med handen och dansar med mig,
Galoppom vi båda två, galoppom vi båda två,
galoppom vi båda två, galoppom vi två.

Lå går du där i ringen och längtar till mig,
Lå kommer jag med ringen och sätter på dej,
På kiälsop vi båda två, på kiälsop vi båda två,
på kiälsop vi båda två, på kiälsop vi två.

ACC. N:R M. 9286:28.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Ingelära och pepparrot.

Tre vackra flickor stå i ring,
faller alla.

De villo fria, men så ingenting
faller alla.

Och nu är jag så hjärtans gla',
faller alla.

Nu har jag fått den som jag vill ha,
faller alla.

Och ingelära och pepparrot,
faller alla.

Och tag din kärning och dra till skogs.
faller alla.

Först dansas i ring. Sedan fattas prjukas och fl.
varandra i arm och dansas armkrusk, omv. h. o. v.

28.

Fåglarna i skogen.

29.

Små fåglarna i skogen, de sjunga var dag,
all du och jag nu här skulle få vara så.
För här är det, nå nå nå,
så kan det gå.

Så här jag mitt tycke...
Så här jag mitt tycke fullt av fjär,
ja, fullt av fjär, ja fullt av fjär.

Så läggs jag ned det för kärret här,
tra la, la la la la la.

Det är flickorna som sjunga under det de bryr sig för pojkar,
och leude ut bejalarerna som om de hade fjär där. Pojk.
bryr sig och sedan fatta de varandra länkar och dansa
mitt stils. (Välj).

Och viljen I neta.

Och viljen I neta och viljen I färd,
har kongernas plåga så hård.
Min fader han sadde han sadde si så här,
och sedan så vilade han armen.

Han slampa me sin fot
han klappa med sin hand,
så gladelij, så gladelij,
han vände sig om uti dansen.

So, vad jag fick uti min land,
se vad jag fick all skäida!
En liten flicka så fager och så blid,
så vaulij uti sinns ögon.

Jag håller dig så här,

ACC. N:R M. 9286:31

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

jag stiger dig så när.

jag kan inte säga hur vackert du är.

jag låter dig stå för en annan.

31.

Både på fl. dansa runt under det de går runda
med händerna som om de såddo. De slänga de med
fäster och klappa i händernas rub. vian. Sedan
lynda de upp varandra och dansa runt. De
slänga de de varandra högra hand, och svänga han-
derna i lakt med fingern. Vid avskedet kitta de
spjivvackligt på varandra.

Ljölilla.

Vill du ha mej, så vill ja ha dej,
så la vi varandra håda.

Ljölilla, lilla, Ljölilla lej,
Ljölilla lilla, Ljölilla lej,
Ljölilla lilla lalla.
så la vi varandra alla.

De dansande kilda en stor ring. Sedan man
sjungit en gång, ljuder pojkarna app. De röngas
nutt en gång åt varje håll. Sedan återgå de
hice ringen.

Uppå källarbacken, uppå källarbacken
har jag en vän.

Vaken är han, stilig är han,
stilig är han, när han dansar.

Lika m. frög.

Triasvals.

33.

Inte tror du väl jag går och frias,
fäst jag fräskas till en ätt för dig.

Naj, minns vågar gåd till andra lyar,
och här är minnen som jag tycker om.

Tycker om sau', faller alla,
tycker om sau', faller alla,
tycker om sau', faller alla,
tycker, tycker, tycker om, sau'.

Pojkarna stå och fjäcka och sjunga för en flicka,
men så sedan krätt att tjunda upp en annan.
Så vinga de varandra runt med och malsala,

ACC. NR M. 9286:34.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Inte kan vi hålla källan i år.

34.

Och inte kan vi hålla källan i år,
för vi ha fått för lite rätter.

Trelliättorätter ha vi fått i år,
trelliättorätter ha vi fått i år,
fattaas hars två i fyrtio.

Ringsdans.

Och inte net ja va di säjes om dej och mig,
men fällo net ja va' di glontar.
All kärlekta den är annellan mej och dej,
som vatten uti gistna konkar.

Dans dans dans so de uppt. med ryggarne mot var-
andra. Vid anskedl hålls händerna för ansiktet med
utspärrade fingrar.

Danslekar.

Här dansar jag med lilla vännen min,
som jag har i minna tankar.

Raligt ha vi haft och raligt skall vi ha,
och raligt ha vi haft, och raligt ska vi ha,
så länge vi i världen vakar.

Här kommer vännen min
och här kommer jag,

brallalla, brallalla.

Niger du, så lugnar jag,
niger du, så lugnar jag,

aktom dej, du för mig, annars slår jag dej.

Så parn skamma bota de varandra med pek-
fingret och svänga runt under det de slå häit
i varandras händer.